

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP Rokiškio rajono k-to ir rajono DŽD Tarybos organas

1953 m.
rugpiūčio mėn.
13 d.
KETVIRTADIENIS
Nr. 65 (292)

Kaina 15 kp.

Komunistų partija, Tarybinė Vyriausybė, visa tarybinė liaudis paskirs visas savo jėgas, kad išspręstų mums iškilusius istorinius uždavinius.

Mūsų reikalas nenugalimas!

Mes tvirtai žengsime pirmyn komunistinės visuomenės sukūrimo mūsų šalyje keliu.

(iš TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko draugo G. M. Malenkovo kalbos).

DIDINGIEJI TARYBŲ ŠALIES UŽDAVINIAI

Šiandien „Pravdoje“ spausdinami Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos priimti TSRS Valstybinio biudžeto 1953 metams įstatymas, Žemės ūkio mokesčio įstatymas ir nutarimai dėl Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo šaukų patvirtinimo. Šiuose dokumentuose atsispindi Tarybinės Vyriausybės ir Komunistų partijos politika, kurios tikslas yra vystyti ir nukrypstantai kelti šalies socialistinį liaudies ūkį, kelti materialinį ir kultūrinį darbomonių gyvenimo lygį.

Visas darbas, kurį atliko Aukščiausiosios Tarybos penktoji sesija, vykusi didžiulio patriotinio pakilimo aplinkoje, padėdama monolitinei, tarybinės liaudies vienybę, jos sustelkiamą apie brangiąją Komunistų partiją ir Tarybinę Vyriausybę. Sesija vaizdžiai parodė, kad tarybiniai žmonės kupini pasiryžimo garbingai įvykdyti didingus uždavinius, kurie yra iškili mūsų šaliai.

Aukščiausiosios Tarybos deputatai, visa tarybinė liaudis su didžiu pasitenkinimu ir vientingu pritarimu sutiko kalbą, kurią sesijoje pasakė TSR Sąjungos Ministrų Tarybos Pirmininkas draugas G. M. Malenkovas. Šioje kalboje visapusiškai pagrįsti partijos Centro Komiteto ir Tarybinės Vyriausybės iškeltieji uždaviniai socialistinės valstybės vtdaus ir užsienio politikos srityje.

Mūsų šalis gyvena naują galingą pakilimą. Valstybinio biudžeto 1953 metams įstatymas visiškai užtikrina finansavimą užduočių liaudies ūkiui išvystyti trečiaisiais metais penktojo penkmečio, kurio įvykdymas bus stambus žingsnis pirmyn komunistinės visuomenės kūrimo keltu. Didžiuliai valstybiniai asignavimai liaudies ūkiui vystyti ir socialinėms-kultūrinėms priemonėms vykdyti ryškiai liudija apie milžinišką mūsų šalyje vykdomos taikios statybos masą.

Komunistų partijos sukurtos išmintingos ir įžvalgios politikos nuoseklus vykdymas išdavoje mūsų šalies liaudies ūkis auga ir tarpsta, vystydamasis išplėstinės socialistinės reprodukcijos principais. Pirmojo 1953 metų pusmečio ūkiniai rezultatai lygiai, kaip ir praėjusių 1951 ir 1952 metų rezultatai, rodo, kad mūsų pramonė sėkmingai

gyvuoja penktojo penkmečio plano uždavimais. Pramonės gamybos apimtis 1953 metais bus maždaug pusterčio karto didesnė, negu prieškariniai 1940 metais.

Teisėtai didžiudamiesi, tarybiniai žmonės sutiko sesijos pateiktus duomenis apie sunkiosios industrijos laimėjimus Tarybų šalyje. Per dvidešimt aštuonerius metus, praėjusius po partijos XIV suvažiavimo, kuriame buvo paimtas kursas į šalies socialistinį industrializavimą, pramoninės produkcijos gamyba TSR Sąjungoje padidėjo 29 kartus. Nė viena šalis pasaulyje nežinojo ir negalėjo žinoti tokių sparčių industrinio vystymosi tempų. Dabar Tarybų Sąjungoje gaminama daugiau, negu 1924 — 25 ūkiniais metais: plieno — 21 kartą, anglies — 19 kartų, elektros energijos — 45 kartus. Dar spartesniais tempais augo chemijos pramonė ir mašinų gamyba, kurių dauguma šakų sukuriama naujai.

Partijos ir Vyriausybės politikos tikslas yra ir toliau visokeriopai vystyti sunkiąją industriją — metalurgiją, kuro, energetikos, chemijos, miško pramonę, mašinų gamybą, statybinę industriją, vystyti ir tobulinti transportą. Partija moko, kad sunkioji industrija yra mūsų socialistinės ekonomikos pagrindų pagrindas, neišvysčius jos, negalima užtikrinti tolesnio lengvosios pramonės, žemės ūkio išvystymo, negalima stiprinti šalies gynybinio pajėgumo.

Pasiektų vystant sunkiąją pramonę laimėjimų pagrindu mes dabar turime visas sąlygas, kad organizuotume smarkių liaudies vartojimo reikmenų gamybos kilmą. Kaip buvo pabrėžta Aukščiausiosios Tarybos sesijoje, mes galime ir, vadinas, privalome, siekiant užtikrinti greitesnį liaudies materialinio ir kultūrinio gyvenimo lygio pakėlimą, visokeriopai spartinti lengvosios ir maisto pramonės vystymą. Neatidėliotinas uždavinys, pareiškė savo kalboje draugas Malenkovas, yra — per dvejus-trejus metus žymiai padidinti gyventojų aprūpinimą maisto ir pramonės prekėmis: mėsa ir mėsos produktais, žuvimi ir žuvies produktais, sviestu, cukrumi, konditerijos gaminiais,

drabužiais, avalyne, indais, baldais ir kitais kultūrinės-buitinės bei namų apyvokos daiktais, žymiai padidinti gyventojų aprūpinimą visomis liaudies vartojimo prekėmis.

Mūsų šalyje yra visos sąlygos, kad galima būtų per trumpiausią laiką įgyvendinti uždavinį liaudies vartojimo reikmenų gamybai smarkiai pakelti. Tam visų pirma reikia pasirūpinti, kad būtų toliau išvystytas ir pakeltas žemės ūkis, kuris aprūpina gyventojus maistu, o lengvąją pramonę žaliavomis.

Socialistinis žemės ūkis jau įrodė savo neišmatuojamus pranašumus ne tik prieš smulkiąją valstiečių ūkį, bet ir prieš stambiąją kapitalistinę žemdirbystę. Bet negalima nematyti eilės svarbių žemės ūkio šakų atsilikimo, nematyti to, kad dabartinis žemės ūkio produkcijos gamybos lygis neatilinka padidėjusio techninio žemės ūkio apginklavimo ir galimybių, kurios glūdi kolūkinėje santvarkoje.

Aukščiausiosios Tarybos sesijoje karštai pritariant buvo sutiktas pranešimas apie tai, kad Vyriausybė ir partijos Centro Komitetas imasi neatidėliotinių priemonių, siekiant likviduoti užleistą žemės ūkio būklę atsiliekančiuose rajonuose ir kolūkiuose, siekiant įveikti nepakenčiamą atsilikimą vystant gyvulininkystę, o taip pat bulvių ir daržovių gamyboje. Tarp priemonių, kurias Partija ir Vyriausybė numato žemės ūkio srityje, ypatingą vietą užima priemonės, skirtos kolūkių ir kolūkiečių ekonominiam suinteresuotumui padidinti atsiliekančių žemės ūkio šakų vystymu, žemės ūkio mechanizavimui ir elektrifikavimui žymiai pagerinti, mineralinių trąšų gamybai padidinti ir agronominei bei zootechninei pagalbai kolūktams sustiprinti.

Siekiant nuosekliai vykdyti kolūkiuose teisingo kolūkiečių visuomeninių ir asmeninių interesų derinimo principą, priimtas Žemės ūkio mokesčio įstatymas, numatyta žymiai sumažinti privalomųjų pristatymų iš kolūkiečių asmeninio ūkio normas ir padidinti paruošines kainas gyvulininkystės produktams,

bulvėms ir daržovėms. Įgyvendinus priemones kolūktams bei kolūkiečiams ekonomiskai paskatinti, o taip pat priemones mokesčių politikos srityje, kolūkių ir kolūkiečių pajamos jau 1953 metais padidės daugiau kaip 13 milijardų rublių, o skaičiuojant už išėjus metus — daugiau kaip 20 milijardų rublių.

Kova už tolesnį žemės ūkio kėlimą yra visos tarybinės liaudies reikalas. Jėgu visi mūsų kolūkiečiai ir žemės ūkio darbuotojai, visi mūsų darbininkai, inžinieriai ir technikai, dirbantieji pramonėje, gaminančioje žemės ūkio mašinas ir trąšas, ryžtingai ir atkakliai imsis šio darbo, tai uždavinys sukurti per artimiausius dvejus-trejus metus maisto gausumą gyventojams ir žaliavų gausumą lengvajai pramonei bus sėkmingai išspręstas.

Remiantis liaudies ūkio laimėjimais mūsų šalyje metai iš metų auga plalaus vartojimo prekių gamyba. Pastaraisiais mėnesiais Vyriausybė ėmėsi priemonių prekių apyvartai toliau išplėsti, kurių išdavoje šiemet į prekybą pateks prekių papildomai už 32 milijardus rublių, be prekių už 312 milijardų rublių, kurios buvo iš pradžių skirtos parduoti gyventojams per 1953 metų balandžio-gruodžio mėnesius. Bet to nepakanka. Mūsų negali patenkinti dabartinė prekių apyvartos apimtis. Nubrėžtas uždavinys: per artimiausius dvejus-trejus metus turėti šalyje pakankamą maisto ir pramonės prekių kiekį, kad kiekviename mieste, kiekviename kaimo rajone galima būtų pirkti visas reikalingas prekes.

Didelę reikšmę Partija ir Vyriausybė teikia gyvenamųjų namų statybai, darbo žmonių medicininio aptarnavimo gerinimui, mokyklų ir vaikų įstaigų tinklo plėtimui. Šiems tikslams Valstybinio biudžeto numatyti stambūs asignavimai.

Siekiant sėkmingai įvykdyti neatidėliotinius uždavinius pramonės, transporto ir žemės ūkio srityje, siekiant toliau kelti materialinę liaudies gerovę, reikia pakelti visą mūsų ūkinį ir organizacinį dar-

bą į naują, aukštesnį lygį. Reikia pripažinti, kad valstybinių ir ūkinų organų darbe dar yra nemaža esminių trūkumų. Kalbėjusieji sesijoje deputatai teisingai kritikavo eilės ministerijų darbą, stambius trūkumus vadovaujant įmonėms. Buvo kalbama, be kita ko, apie mūsų ūkinų, finansinių ir planavimo organų nesidomėtiną produkcijos savikainos mažinimo klausimais, kovos už klekvienos įmonės rentabilumą uždavimais.

Mūsų pramonė turi visus galimumus nenukrypstantai mažinti produkcijos savikainą. Priešakinė socialistinių įmonių technika, teisingai naudojant ją, galima vis labiau lengvinti darbininkų darbą ir nepaliaunamai kelti darbo našumą. Partiniai, tarybiniai, ūkiniai organai turi skirti daugiau dėmesio teisingo, racionalaus gamybos organizavimo klausimams.

Aukščiausiosios Tarybos sesijos rezultatai dar ir dar kartą rodo, kad mūsų galin-goji ir visiems tarybinėms žmonėms brangi Komunistų partija, mūsų liaudinė Tarybinė Vyriausybė deda visas pastangas svarbiausiam uždaviniui išspręsti — nepaliaunamai augančioms materialinėms ir kultūrinėms liaudies reikmėms maksimaliai patenkinti. Tarybiniai žmonės yra tvirtai įsitikinę, kad programa liaudies ūkiui toliau kelti ir darbo žmonių materialiniam ir kultūriniam gyvenimo lygiui kelti bus įgyvendinta.

Sėkmingai sprendama komunistinės statybos uždavinius, Tarybų Sąjunga tvirtai ir nuosekliai vykdo taikingą užsienio politiką. Kartu su Kinijos Liaudies Respublika, su visa taikos ir demokratijos stovykla Tarybų Sąjunga pasitaroju metu pasiekė rimtus laimėjimus kovoje už jartautinio įtempimo susilpninimą, už taiką, už tai, kad būtų užkirstas kelias naujam pasauliniam karui. Stambi taikingųjų jėgų pergalė buvo paliaubų pasirašymas Korėjoje. Tarybinė liaudis, visa pažangioji žmonija karštai sveikina didvyriškąją korėjiečių tautą, šlovinguosius kūrėjų liaudies savanorius, pastekus pergalę kovoje už teisų reikalą. Aukščiausioji Taryba,

(Nukelta į 2 psl.).

DIDINGIEJI TARYBŪ ŠALIES UŽDAVINIAI

(Atkelta iš 1 psl.)

išreikšdama mūsų šalies lauktą valią, vieningai pritarė Vyriausybės nutarimui dėl milijardo rublių paskyrimo sugriautam Korėjos ūkiui atkurti.

Siekdama vystyti taikų bendradarbiavimą tarp visų šalių, Tarybinė Vyriausybė telkia ypatingą reikšmę Tarybų Sąjungos santykiams su kaimyninėmis valstybėmis stiprinti. Mūsų tikslas, kurį įgyvendinti mes siekiame ir sieksime, yra — pakelti šiuos santykius į tikros geros kaimynystės lygį. Broliška draugystė ir glaudus bendradarbiavimas būdingi Tarybų Sąjungos santykiams su Kinijos Liaudies Respublika ir kitomis liaudies demokratijos šalimis.

Tarptautinė Tarybų Sąjungos padėtis šiuo metu yra tvirta, kaip niekad. Broliškoje vienybėje žengia visa galiojanti demokratinė stovykla, vienijanti vieną trečdali visos žmonijos. Nuosekli Tarybų valstybės kova prieš naujo karo grėsmę atnešė jai didį autoritetą ir milijonų žmonių visoje pasaulio šalyse pasitikėjimą.

Tarybinei Vyriausybei, visiems mums, tarybiniams žmonėms, pareiškė savo kalboje TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijoje Tarybinės Vyriausybės vadovas G. M. Malenkovas, taikos stiprinimas ir tautų saugumo užtikrinimas yra ne taktikos ir diplomatinis manevravimo klausimas. Tai mūsų generalinė linija užsienio politikos srityje.

Tačiau negalima nematyti, kad greta taikingųjų jėgų pasaulyje veikia jėgos, kurios žengia avantiūristiniu keliu ir varo agresyvią politiką. Šiai politikai tarnauti pajungtos vadinamoji „šaltojo karo strategija“ ir visokios rūšies tarptautinės provokacijos. Agresyvieji sluoksniai, jau patyrę nepastsekimą su atominio šantažo taktika, dabar guodžia save iliuzija, kad Jungtinės Amerikos Valstybės tariamai esančios vandenilinės bombos monopolistai. Didelė klaida! Visos taikingosios tautos su dideliu pasitenkinimu sutiko Tarybinės Vyriausybės pareiškimą Aukščiausiosios Tarybos sesijoje, kad Jungtinės Valstybės nėra monopolistai vandenilinės bombos gamyboje.

Tarybinė liaudis, dirbanti taikų kuriamąjį darbą, tvirtai atmena apie savo šventą pareigą nenuilstamai stiprinti ir tobulinti didžiosios Tarybų Sąjungos gynybą. Partija moko tarybinius žmones būti visuomet pasirengusiais atvėrsinti karštas visokios rūšies avantiūristų bei karo provokatorių galvas ir priversti juos gerbti Tarybų Sąjungos socialistinius iškovojimus bei galia.

Niekad dar mūsų Tėvynė nebuvo tokia didi ir galinga, kupina gyvybinių jėgų ir kūrybinės energijos, kaip šiuo metu. Ji stipri moraline-politine tarybinės visuomenės vienybe, nesuardoma tautų draugyste, liepsningu tarybinių žmonių patriotizmu, jų susitelkimu apie Komunistų

partiją ir Tarybinę Vyriausybę. Mūsų reikalas nenugalimas.

Tarybinę liaudį veda į pergalę į pergalę didvyriškoji ir didžioji Tarybų Sąjungos Komunistų partija. Užgrūdinta mūšiuose vadovaujant mūsų tėvui ir mokytojui genialiajam Leninui, ja mokiniui ir Lenino reikalavėsiui didžiajam Stalinui ir jų bendražygtams, Komunistų partija yra vedanti, vadovaujanti ir vairuojanti komunistų stalinčios tarybinės visuomenės jėga. Komunistų partija, Tarybinė Vyriausybė, visa tarybinė liaudis paskirs savo jėgas tam, kad išspręstų mums iškilusius istorinius uždavinius.

1953 m. rugpjūčio 10 d.
„Pavdos“ vedamasis

TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS POSĖDIS

Dėl TSRS Valstybinio biudžeto 1953 metams ir dėl TSRS Valstybinio biudžeto įvykdymo 1951 ir 1952 metais

TSRS Finansų ministro A. G. ZVEREVO pranešimas

(Pabaiga. Pradžia „Po Spalio vėl.“ Nr. 64 (291))

Didelių nuostolių vis dar būna daugelyje įmonių dėl žaliavos ir medžiagų pereikvojimo, dėl broko, neūkiškumo ir kitų neproduktyvių išlaidų.

Ministerijų, įmonių ir organizacijų vadovai turi stiekti visokeriopos materialinių vertybių ekonomijos toliau įdiegiant priešakinę techniką ir pažangią gamybos technologiją, plačiai panaudojant naujas ekonomiškas medžiagas ir pilnaverčius pakaitalus, keliant produkcijos kokybę, ryžtingai kovojant su broku ir nuostoliais gamyboje.

Reikia žymiai sustiprinti ekonomijos režimą statybinėse organizacijose. Turėdamos aukšlo našumo mašinas, jos turi plačias galimybes racionaliai organizuoti darbą, mažinti išlaidas statybinėms medžiagoms ir mažinti pridėtines išlaidas.

Bendra kapitalinių įdėjimų 1953 metams suma, įskaitant apyvartinių lėšų statyboje priaugimą, sudarys 156,1 milijardo rublių, ir iš biudžeto šiam tikslui bus asignuota 106,7 milijardo rublių. Likusios lėšos statybai turi būti užtikrintos iš pelnų, amortizacinių atskaitimų ir kitų ūkio resursų, o ekonomija iš didmeninių kainų bei tarifų ir statybos-montavimo darbų kainos mažinimo sudarys 15,5 milijardo rublių.

Nustatytiems statybinių darbų planams įvykdyti 1953 metais reikia likviduoti stambius trūkumus, esančius statybos organizavime, dėl kurių žymiai pabranginami statybos darbai ir pažeidžiami jų baigtimo terminai.

Daugelis statybinių organizacijų 1952 metais neįvykdė užduočių statybos kainai sumažinti. Antai, žymus skaičius Statybos ministerijos organizacijų leido smarkiai pabrangti statybos-montavimo darbams dėl rimtų trūkumų panaudojant darbo jėgą, mašinas ir mechanizmus, o taip pat dėl kitų priežasčių. Nuostolis dėl lėšų pereikvojimų statybos-montavimo darbams palyginti su sąmatine kaina ir dėl kitų neproduktyvių išlaidų šioje ministerijoje 1952 metais sudarė 725 milijonus rublių vietoj numatyto pagal planą 1025 milijonų rublių pelno. Stambius nuostolius turėjo taip pat Anglies pramonės ir Susistekimo ministerijų statybinės organizacijos.

Ministerijų ir statybinių organizacijų uždavinys yra užtikrinti besąlyginį Vyriausybės nustatytą statybinių darbų ir jų kainos mažinimo plano įvykdymą. Finansiniai organai ir ilgalaikių įdėjimų bankai, finansuodami statybines organizacijas, turi tobulinti ir stiprinti kontrolę statybos eigai, reikalaujant, kad būtų tiksliai laikomasi nustatytų išlaidų normų ir vykdoma griežta ekonomija naudojant lėšas.

Reikia pasakyti, kad Pramonės banko darbe yra rimtų trūkumų. Daugelis Pramonės banko kontorių dar nepakankamai kontroliuoja, kaip vykdomos statybos kainos mažinimo užduotys, reikiama nekovoja už vidinių resursų mobilizavimą ir nerodo būtino reiklumo, kad užtikrintų griežtą projeklinės-sąmatinės drausmės laikymąsi statyboje.

Rimti lėšų ekonomijos rezervai yra MTS ir tarybinuose ūkiuose. Praeilais metais MTS buvo viršytas nustatytasis traktorinių darbų savikainos lygis 3,3 procento. Dėl traktorių remonto kainos viršijimo, išlaidų degalams ir administracinių-valdymo išlaidų pereikvojimo, o taip pat dėl dizelinių traktorių traktorinių darbų plano neįvykdymo buvo pereikvota 386 milijonai rublių biudžetinių lėšų.

MTS traktorių darbų savikaina gali būti sumažinta, pagerinus traktorių išnaudojimą, pakėlus traktorininkų darbo našumą ir sumažinus išlaidas mašinų remontui, pagerinant jo kokybę.

Siekdama sėkmingai įvykdyti užsibrėžtuosius planus, Vyriausybė pastaruoju metu įvykdė svarbias priemones valstybiniam ir ūkiniam vadovavimui pagerinti.

Ministerijų sustambinimas ir žymus ministrų leisių išplėtimas, eilės nereikalingų grandžių likvidavimas valstybinio aparato sistemoje sudarė palankias sąlygas toliau kelti vadovavimo visam ūkiniam darbui lygį. Dabar ministerijos turi visus galimumus operatyviau ir konkrečiau vadovauti įmonių darbui, teikti joms reikalingą pagalbą lėšomis ir gerinti jų darbo kontrolę.

Ryšium su tuo didelę reikšmę turi ministrų teisių išplėtimas normavimo atliekų, paskirstymo ir laikinai laisvų apyvartinių įmonių lėšų naudojimo srityje, o taip pat naudojant biudžetinius asignavimus ir bankinius kreditus. Šios priemonės, įgalindamos operatyviau ir konkrečiau vadovauti įmonių darbui, drauge su tuo padidina ministerijų atsakomybę už teisingiausio ir racionaliausio įmonių išteklių naudojimo užtikrinimą.

Remiantis gamybos ir prekių apyvartos plėtimu planais, įmonių ir organizacijų apyvartinės lėšos padidėja 1953 metais 15,1 milijardo rublių, tame tarpe jų nuosavų išteklių sąskaita — 10,8 milijardo rublių ir biudžeto sąskaita — 4,3 milijardo rublių.

Būna, kad apyvartoje esančios lėšos būtų naudojamos kuo našiausiai ir griežtai pagal paskirtį. Ministerijos ir jų valdybės turi nuodugniau gilintis į įmonių ūkinę-finansinę veiklą ir stiprinti joms suteiktų lėšų naudojimo kontrolę. Šių uždavinių įvykdymas reikalauja pagerinti ekonominį, apskaitinį ir revizinį darbą tiek centre, tiek ir vie-

tose, sustiprinti šiuos barus kvalifikuolais ir palikriniais specialistų kadrais.

Finansų organai privalo taip pat padidinti savo vaidmenį kontroliuojant, kad būtų įvykdomi ūkiniai planai ir laikomasi ekonomijos režimo, kad visos įmonės ir organizacijos pilnulinai ir laiku atliktų savo įsipareigojimus valstybei, kad būtų laikomasi griežčiausio ekonomijos režimo naudojant materialinius ir piniginius išteklius. Reikia pripažinti, kad finansų organai dar nepakankamai kontroliuoja įmonių ir organizacijų ūkinę-finansinę veiklą, nestudijuoja reikiama šakų ir įmonių ekonomikos ir ne visada yra pakankamai reiklus valstybinės finansinės drausmės pažeidėjų atžvilgiu.

Finansų organai turi taip pat pagerinti savo darbą mobilizuojant visus vidinius išteklius, esančius liaudies ūkyje, ir turi stipriau kontroliuoti ūkinių organizacijų įmokėjimų įplaukimą į biudžetą.

Didelės svarbos uždaviniai yra iškilę šiuo atžvilgiu Valstybiniam bankui ir jo įstaigoms, kurios turi pagerinti alstskaitymų ūkyje buklės kontrolę, ryžtingai kovoti, kad ūkinės organizacijos laiku įvykdytų įsipareigojimus tiekėjams ir bankams.

Būna, kad visi griežčiausio ekonomijos režimo įgyvendinimo klausimai visuomet būtų viso mūsų ūkinio darbo centre. Kiekviena įmonė privalo nuolat gerinti gamybos organizavimą ir užtikrinti, kad būtų įvykdytos ir viršytos produkcijos savikainos mažinimo užduotys.

Sustiprinimas ūkio darbuotojų dėmesio ekonomikos klausimams ir įmonių finansams prisidės prie Valstybinio biudžeto sėkmingo įvykdymo.

* * *

Draugai deputatai!

Tarybinė liaudis pastekė 1952 metais žymius laimėjimus vystant liaudies ūkį.

TSRS Valstybinis biudžetas 1953 metams yra tolesnio Tarybų Sąjungos galybės stiprinimo biudžetas. Biudžetas užtikrina reikalingas lėšas naujam galiniam socialistinės ekonomikos pakilimui ir materialinio bei kultūrinio tarybinės liaudies lygio pakilimui.

Visas mūsų darbas, skirtas TSRS Valstybiniam biudžetui įvykdyti, turi būti tvarkomas taip, kad, remiantis Komunistų partijos XIX suvažiavimo nutarimais, būtų išnaudoti visi galimumai pasiekti naujiems žymiesiems rezultatams socialistinių sąkaupų augime.

Sėkmingas biudžeto įvykdymas prisidės prie tolesnio mūsų Tėvynės ekonominės galybės stiprinimo, nenukrypstamo tarybinės liaudies materialinės gerovės ir kultūros kilimo, prie naujų laimėjimų komunistinės visuomenės statyboje.

(Ilgai trunkantieji plojimai).

Žemēs ūkio mokesčio įstatymas

TSR Sąjungos Aukščiausioji Taryba nutaria:

Nustatyti nuo 1953 metų liepos 1 d. kolūkiečių ūkių apmokestinimą žemės ūkio mokesčiu pagal tvirtas normas nuo vienos šimtosios hektaro sodybinės žemės, esančios asmeniniame kolūkinio kiemo naudojime, nepriklausomai nuo didumo bendros sumos kolūkiečių ūkių pajamų, kurias jie gauna iš asmeninio ūkio, numatant žymų žemės ūkio mokesčio sumažinimą.

I. Bendrieji nuostatai

1 straipsnis. Žemės ūkio mokesčių moka:

a) kolūkiečių — žemės ūkio artelių, mišriųjų versloviųjų žemės ūkio artelių (pramkolūkių) ir žvejybos artelių narių ūkiai;

b) valstiečių pavienininkų ūkiai ir ūkiai kitų piliečių, ne kolūkių narių, kuriems yra paskirti žemės sklypai kaimo vietovėje, priklausančioje administraciniu atžvilgiu kaimo Taryboms.

2 straipsnis. Mokestis apskaičiuojamas iš kiekvieno ūkio pagal plotą žemės sklypo, esančio jo naudojime.

Nustatant mokesčio didumą, iš bendro žemės sklypo ploto išskiriamos žemės, užimtos pastatų, o taip pat krūmų, miškų, viešojo naudojimo kelių, griovių ir daubų.

II. Kolūkiečių ūkių apmokestinimas

3 straipsnis. Mokestis iš kolūkiečių ūkių apskaičiuojamas pagal normas nuo vienos šimtosios hektaro žemės ploto.

Sajunginėms respublikoms nustatomos tokios vidutinės ir kraštutinės mokesčio normos:

SAJUNGINĖS RESPUBLIKOS	Mokesčio normos nuo vienos šimtosios hektaro rubliais		
	Vidutinė norma respublikoje	Kraštutiniai nukrypimai nuo vidutinės normos srityms	
		Mažiausia norma	Didžiausia norma
RTFSR	8,5	3	14
Ukrainos TSR:			
rytinės sritys	8,5	5	12
vakarinės sritys	4	2	6
Baltarusijos TSR:			
rytinės sritys	6	3	9
vakarinės sritys	3	2	5
Uzbekijos TSR:			
laistomosios žemės	22	—	—
nelaistomosios žemės	8	—	—
Kazachijos TSR	8	4	13
Gruzijos TSR	13	4	25
Azerbaidžano TSR	12	6	18
Lietuvos TSR	3	—	—
Moldavijos TSR:			
kairiojo kranto rajonai	8	—	—
dešiniojo kranto rajonai	4	—	—
Latvijos TSR	4	—	—
Kirgizijos TSR	9	4	13
Tadžikijos TSR:			
laistomosios žemės	22	—	—
nelaistomosios žemės	8	—	—
Armėnijos TSR	13	—	—
Turkmėnijos TSR:			
laistomosios žemės	20	—	—
nelaistomosios žemės	8	—	—
Estijos TSR	4	—	—
Karelijos-Suomijos TSR	5	—	—

TSRS Ministrų Tarybai leidžiama būtinais atvejais pakeisti aukščiau nurodytas mokesčio normas atskirioms sąjunginėms respublikoms.

4 straipsnis. Sąjunginių respublikų, turinčių sritinį padalinimą, Ministrų Tarybos, vadovaudamosios vidutinėmis mokesčio normomis, kurias nustato šio įstatymo 3 straipsnis sąjunginei respublikai, nustato vidutinės mokesčio normas atskirioms autonominėms respublikoms, kraštams ir sritims juos didinant arba mažinant nurodytose ribose, priklausomai nuo autonominių respublikų, kraštų ir sričių ekonominių ypatybių.

Sajungintų respublikų, neturinčių sritinio padalinimo, Ministrų Tarybos, autonominių respublikų Ministrų Tarybos, kraštų ir sričių Darbo žmonių deputatų tarybų vykdomieji komitetai, vadovaudamiesi vidutinėmis mokesčio normomis, nustatytomis respublikai, kraštui arba sričiai, nustato mokesčio normas atskiriems rajonams, o būtinais atvejais ir atskiriems kaimams, priklausomai nuo jų ekonominių ypatybių.

Mokesčio normos nustatomos duotajai vietai, atsižvelgiant į žemės sklypų panaudojimą atskirų

žemės ūkio kultūrų pasėliams, derlingumą ir realizavimo rinkų būvimą bei pajamų didumą.

5 straipsnis. Siekiant paskatinti, kad kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų ūkiai įsigytų karves asmeninės nuosavybės teise, sumažinti mokesčio sumą ūkiams, neturintiems karvių, 1953 metais 50 procentų ir 1954 metais — 30 procentų. Nuo 1955 metų šiuos ūkius apmokestinti bendrais pagrindais.

6 straipsnis. Ūkiai kolūkiečių, kurių šeimos atskiri nariai be svarbių priežasčių neįsidarbėję praėjusiais metais nustatyto darbadienių minimumo kolūkyje, moka 50 procentų didesnę mokesčių.

7 straipsnis. Ūkiai, išstoję (pašalinti) einamaisiais metais iš kolūkių, moka mokesčių vienodais pagrindais su valstiečių pavienininkų ūkiais, nepriklausomai nuo išstojimo (pašalinimo) iš kolūkio laiko.

Jeigu kolūkinio kiemo sudėtyje atskiri darbingi šeimos nariai nėra kolūkių nariai arba išvyko (pašalinti) iš kolūkio ir nedirba samdomojo darbo, tai apskaičiuota sutinkamai su šiuo įstatymu žemės ūkio mokesčio suma iš tokio ūkio padidinama 75 procentais.

III. Ne kolūkio narių ūkių apmokestinimas

A. DARBININKŲ, TARNAUTOJŲ IR VERSLOVINIŲ KOOPERATINIŲ ARTELIŲ NARIŲ, TURINČIŲ ŽEMĖS SKLYPUS KAIMO VIETOVĖSE, ŪKIŲ APMOKESTINIMAS

8 straipsnis. Darbininkų ir tarnautojų, ne kolūkio narių ūkiai ir versloviųjų kooperatinių artelių narių, jų tarpe išėjusių į pensiją dėl senatvės arba dėl invalidumo ir turinčių žemės sklypus, ūkiai žemės ūkio mokesčių moka pagal normas, nustatytas kolūkiečių ūkiams, su sąlyga:

a) jeigu pagrindinis darbingas darbuotojas iki šių metų sausio 1 d. dirba ne mažiau kaip vienerius metus nuolatinį samdomą darbą arba per šį laikotarpį yra verslovinės kooperatinės artelės narys, o likusieji darbingi šeimos nariai, išskyrus namų šeimininkę ir moksleivius, taip pat dirba samdomąjį darbą arba yra verslovinės kooperatinės artelės nariai;

b) jeigu ūkyje nėra darbininkų gyvulių ir yra ne daugiau kaip viena karvė, vienas vienetas galvijų prieauglio, neskaitant einamųjų metų apsiveršavimo prieauglio, ne daugiau kaip viena kiaulė, senesnė negu šešių mėnesių ir ne daugiau kaip trys avys bei ožkos, senesnės negu vienerių metų, su prieaugliu, o jeigu nėra karvės arba kiaulės — ne daugiau kaip penkios avys ir ožkos, senesnės negu vienerių metų su prieaugliu;

c) jeigu ūkio žemės sklypo dydis neviršija TSRS Vyriausybės nustatytųjų normų.

Jeigu vykdyt mokesčių bus išaiškinta, kad žemės sklypo ūkyje dydis viršija TSRS Vyriausybės nustatytas normas, finansiniai organai, apmokestinami tokį ūkį vienodais pagrindais su valstiečių pavienininkų ūkiais, privalo pranešti apie tai rajonų Darbo žmonių deputatų tarybų vykdomiesiems komitetams, kad būtų imtasi įstatymo nustatytų priemonių žemės naudojimo pažeidimams pašalinti.

9 straipsnis. Vienodais pagrindais su kolūkiečių ūkiais apmokestinami ūkiai miško apsaugos ir vandens ūkio linijinių eksploatacinių darbuotojų, jeigu jų ūkiai pilnutinai atitinka šio įstatymo 8 straipsniu numatytas sąlygas, o jų turimas tarnybinės išvykos arklys nenaudojamas uždarbiui iš šalies.

10 straipsnis. Vienodais pagrindais su kolūkiečių ūkiais apmokestinami ūkiai ne kolūkio narių, kurių šeimos galva arba kitas narys yra tikroje tarnyboje Tarybinėje Armijoje, Kariniame Jūrų Laivyne, pasienio ir vidaus kariuomenėje, jeigu kiti darbingi šeimos nariai, išskyrus namų šeimininkę ir moksleivius, dirba samdomąjį darbą arba yra verslovinės kooperatinės artelės nariai ir gyvulių skaičius bei žemės sklypo ūkyje dydis neviršija normų, nurodytų šio įstatymo 8 straipsnyje.

11 straipsnis. Ūkiai, kurie neatitinka sąlygų, nurodytų šio įstatymo 8–10 straipsniuose, žemės ūkio mokesčių moka pagal normas, nustatytas valstiečių pavienininkų ūkiams.

B. VALSTIEČIŲ PAVIENININKŲ ŪKIŲ APMOKESTINIMAS

12 straipsnis. Žemės ūkio mokesčiai iš valstiečių pavienininkų ūkių apskaičiuojamas pagal nor-

mas, numatytas šio įstatymo 3 straipsnyje, padidinant mokesčio sumą 100 procentų.

13 straipsnis. Valstiečių pavienininkų ūkiai, įstojusieji į kolūkius iki žemės ūkio mokesčio pirmojo mokėjimo termino, apmokestinami pagal normas, nustatytas kolūkiečiams.

Ūkiams, įstojusiems į kolūkį po žemės ūkio mokesčio pirmojo mokėjimo termino, mokesčiai perskaičiuojamas sutinkamai su kolūkiečių normomis pagal tuos terminus, kurie dar yra nesuėję įstojimo į kolūkį metu.

IV. Žemės ūkio mokesčio lengvatos

14 straipsnis. Nuo mokesčio mokėjimo atleidžiami:

a) kolūkiečių ūkiai ir ūkiai ne kolūkio narių, kurių šeimos narys, esąs ūkio sudėtyje, yra tikroje tarnyboje Tarybinėje Armijoje, Kariniame Jūrų Laivyne arba pasienio bei vidaus kariuomenėje, jeigu šeimoje nėra likę kitų darbingų asmenų, išskyrus kario žmoną arba motiną, turinčią vaikus iki 8 metų amžiaus;

b) ūkiai, į kurių sudėtį įeina Tėvynės karo I grupės invalidai, esant šeimoje tik vienam darbingam asmeniui;

c) ūkiai, į kurių sudėtį įeina Tėvynės karo II grupės invalidai, jeigu šeimoje, esant vienam darbingam asmeniui, yra iki 16 metų amžiaus vaikų;

d) ūkiai, turintieji savo sudėtyje Tėvynės karo I ar II grupės invalidus bei du darbingus šeimos narius, esant penkiems ir daugiau vaikų iki 16 metų amžiaus.

Kitiems ūkiams, į kurių sudėtį įeina karo ir darbo I ir II invalidumo grupės invalidai, mokesčio suma sumažinama pusiau, o nesant darbingų asmenų, šie ūkiai visiškai atleidžiami nuo mokesčio.

Darbo invalidų ūkių lengvatos suteiktamos ūkiams, į kurių sudėtį įeina pliečiai dirbusieji samdomąjį darbą ir tapusieji darbo invalidais, socialinio aprūpinimo organų priskirti I arba II invalidumo grupei.

Invalidai mirus, ūkiui suteikta lengvata paliekama iki metų pabaigos.

15 straipsnis. Nuo mokesčio mokėjimo atleidžiami kolūkiečiai ir valstiečiai pavienininkai tokio amžiaus: vyrai 60 metų ir vyresni, moterys — 55 metų ir vyresnės, jeigu ūkyje asmeniniu darbu nedalyvauja kiti darbingi šeimos nariai.

16 straipsnis. Nuo mokesčio mokėjimo atleidžiami:

a) kaimo pradinių, nepilnų vidurinių ir vidurinių mokyklų mokytojai (tame tarpe šių mokyklų mokytojai, išėjusieji į pensiją) kaimo vietovėje esančių vaikų namų direktoriai, direktorių pavaduotojai mokymo ir auklėjimo reikalams, auklėtojai ir instruktoriai darbo klausimams;

b) agronomai, zootechnikai, hidrotechnikai, žemės tvarkytojai, melioratoriai, veterinarijos gydytojai ir felčeriai, medicinos gydytojai, vidurinės medicinos personalas, valstybiniai sanitarijos inspektoriai, baigusieji specialųjį mokslą ir dirbantieji pagal savo specialybę kaimo vietovėje esančiose įmonėse, įstaigose ir organizacijose;

c) kaimo vietovėje esančių mašinų-traktorių stočių, žemės ūkio mašinų kapitalinio remonto tarpinoninių dirbtuvių, o taip pat tarybinių ūkių, žirgynų ir valstybinių medelynų direktoriai, direktorių pavaduotojai politiniams reikalams, techniniai vadovai, inžinieriai, technikai, agronomai, vyresnieji mechanikai ir mechanikai.

Nurodyta lengvata teikiama su sąlyga:

jeigu piliečiai, išvardintieji šiame įstatymo straipsnyje, yra šeimos galvos;

jeigu ūkyje nėra darbininkų gyvulių ir yra ne daugiau kaip viena karvė, vienas vienetas galvijų prieauglio, neskaitant einamųjų metų apsiveršavimo prieauglio, ne daugiau kaip viena kiaulė, senesnė negu šešių mėnesių, ir trys avys bei ožkos, senesnės negu vienerių metų, su prieaugliu, o jeigu nėra karvės arba kiaulės — ne daugiau kaip penkios avys ir ožkos, senesnės negu vienerių metų, su prieaugliu, o Krašutinės Šiaurės rajonuose ir šlėms rajonams prilygintose tolimose vietovėse — jeigu gyvulių skaičius, esąs asmeninėje nuosavybėje, neviršija skaičiaus, kurį Žemės ūkio artelės įstatai numato to rajono kolūkiniam klemui;

jeigu ūkyje žemės sklypo dydis neviršija TSRS Vyriausybės nustatytos normos.

(Tęsinys sekančiame numerioje).

TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PENKTOJI SESIJA

Rugpjūčio 6 ir 7 d. d. Didžiųjų Kremliaus Rūmuose tęsė savo darbą TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktoji sesija. Sesijoje dalyvauja G. M. Malenkovas, V. M. Molotovas, N. S. Čruščiovas, K. J. Vorošilovas, N. A. Bulganinas, L. M. Kaganovičius, A. I. Mikojanas, M. Z. Saburovas, M. G. Pervuchinas.

Rugpjūčio 6 d. Sąjungos Tarybos posėdyje papildomą pranešimą padarė rūmų Biudžetinės komisijos pirmininkas deputatas L. R. Kornijecas. Tautybių Tarybos posėdyje papildomą pranešimą padarė rūmų Biudžetinės komisijos pirmininkas deputatas L. S. Čochloras. Jie siūlo patvirtinti TSRS Valstybinį biudžetą 1953 metams su biudžetinių komisijų pateiktomis pataisomis.

Po to prasidėjo diskusija dėl pranešimo apie TSRS Valstybinį biudžetą 1953 metams ir apie TSRS Valstybinio biudžeto įvykdymą 1951 ir 1952 metais. Diskusija vyko toliau ir rugpjūčio 7 d.

Savo kalbose deputatai vieningai pritarė vyriausybės pateiktam TSRS Valstybiniam biudžetui ir projektui įstatymo dėl žemės ūkio mokesčio.

Deputatai pareiškė, kad naujasis Valstybinis biudžetas atspindi tarybinės liaudies interesus ir kad jo tikslas yra užtikrinti tolesnį socialistinės valstybės galybės ir jėgos stiprėjimą, ekonomikos, kultūros ir mokslo vystymąsi, nenukrypstantį darbo žmonių materialinio ir kultūrinio lygio kilimą.

Ryškūs partijos ir vyriausybės nenuilstamo rūpinimosi liaudimi pasireiškimas yra žymus žemės ūkio mokesčio sumažinimas. Ši ypatingai svarbi priemonė padės stiprinti kolūktus organizaciniu-ūkiniu atžvilgiu ir toliau kelti kolūkinės valstietijos gerovę.

Tarybų Sąjungos tautų atstovai pareiškė apie tarybinių žmonių pasiryžimą paskirti visas jėgas tam, kad įgyvendintų partijos XIX suvažiavimo nutarimus dėl penktojo penkmečio plano TSRS liaudies ūkiui išvystyti.

Rugpjūčio 8 d. įvyko bendras Sąjungos Tarybos ir Tautybių Tarybos posėdis.

(TASS—ELTA).

TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS POSĖDIS

Bendras Sąjungos Tarybos ir Tautybių Tarybos posėdis rugpjūčio 8 d.

Didžiųjų Kremliaus Rūmuose keturias dienas vyko TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesija. Vakar, rugpjūčio 8 d., įvyko bendras Sąjungos Tarybos ir Tautybių Tarybos posėdis. Posėdžių salėje susirinko deputatai ir gausūs svečiai.

Diplomatinėse ložėse — Maskvoje akredituoti užsienio šalių ambasadų ir misijų vadovai. Dalyvauja tarybinės ir užsienio spaudos atstovai.

Vyriausybines ložėse — TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo nariai, ministrai.

Antra valanda dienos. Už Pirmininko stalo užima vietas Sąjungos Tarybos Pirmininkas deputatas M. A. Jasnovas, Tautybių Tarybos Pirmininkas deputatas Ž. Šachmelovas, jų pavaduotojai — deputatai A. I. Kiričenko, T. M. Zujeva, A. J. Sniečkus, A. I. Nijazovas, M. T. Jakubovas, M. V. Zimianinas, V. T. Lavis, T. M. Maliašvili.

Pasigirsta audringi plojimai, kai vyriausybines ložėse pasirodė partijos ir vyriausybės vadovai draugai G. M. Malenkovas, V. M. Molotovas, N. S. Čruščiovas, K. J. Vorošilovas, N. A. Bulganinas, L. M. Kaganovičius, A. I. Mikojanas, M. Z. Saburovas ir M. G. Pervuchinas.

Toliau vyksta diskusija dėl TSRS Valstybinio biudžeto 1953 metams. Kalba deputatas J. E. Kalnberzinis (Latvijos TSR). Jis pasakoja, kaip nesuardomoje broliškųjų tautų šeimoje pasiaukojamai dirba latvių tauta, per trumpą laiką pasiekusi milžiniškus laimėjimus. Bendroji pramonės produkcijos apimtis respublikoje per pokarinį penkmetį padidėjo daugiau kaip šešis kartus, o prieškarinių 1940 metų lygis produkcijos gamybos srityje viršytas daugiau kaip trigubai.

Deputatas Kalnberzinis paremia pasiūlymą patvirtinti TSRS Valstybinį biudžetą 1953 metams ir atskaitą apie biudžeto įvykdymą 1951 ir 1952 metais su Biudžetinės komisijos pataisomis.

Žodis suteikiamas TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkui draugui G. M. Malenkovui.

Visi atsistoja. Salėje kyla audringa ovacija.

Deputatai ir gausūs svečiai išklauso draugo Malenkovo kalbą su didžiausiu dėmesiu. Salėje dažnai kyla plojimai.

Draugas Malenkovas pradeda savo kalbą, apibūdindamas naująjį Valstybinį biudžetą, atspindintį Tarybinės vyriausybės ir mūsų partijos politiką, kurios tikslas yra vystyti ir nenukrypstantai kelti socialistinį liaudies ūkį. Jis kalba apie neatidėliotinus ša-

lies uždavinius pramonės ir žemės ūkio srityje, kurių išsprendimas įgalins užtikrinti tolesnį darbininkų, kolūkiečių, inteligentijos — visų tarybinių žmonių materialinės gerovės kilimą. Draugas Malenkovas pateikia ryškius mūsų Tėvynės ekonominės galybės augimo skaičius, sukeliančius kiekvienam, kuris yra salėje, teisėtą pasididžiavimą didžiąja tarybine liaudimi, brangiąja Komunistų partija — vedančia ir vairuojančia tarybinės visuomenės jėga. Pramoninės gamybos apimtis šiemet bus maždaug pusterčio karto didesnė, negu prieškariniais 1940 metais. Per 28 metus, praėjusius po partijos XIV suvažiavimo, pramonės produkcijos gamyba išaugo 29 kartus. Ypatingai sparčiai augo sunkioji industrija — socialistinės ekonomikos pagrindas.

— Dabar, — sako draugas Malenkovas, — pasiektų vystant sunkiąją pramonę laimėjimų pagrindus mes turime visas sąlygas tam, kad organizuotume smarkų liaudies vartojimo reikmenų gamybos kilimą. Vyriausybė ir partijos Centro Komitetas laiko būtinu žymiai padidinti lėšų įdėjimus lengvajai ir maisto pramonei vystyti, žemės ūkiui vystyti. Draugas Malenkovas pabrėžia, kad lengvoji pramonė privalo ne tik žymiai padidinti liaudies vartojimo prekių gamybą, bet taip pat pagerinti jų kokybę, gaminama produkcija, atitinkančią aukštus darbo žmonių reikalavimus.

Didelę savo kalbos dalį draugas Malenkovas paskyrė žemės ūkio tolesnio kėlimo klausimams. Neatidėliotinus uždavinius, sako jis, yra viso žemės ūkio bendro kilimo ir tolesnio organizacinio-ūkinio kolūkių stiprinimo pagrindu, per artimiausius dvejus-trejus metus pasiekti, kad mūsų salyje būtų sudarytas maisto gyventojams ir žaliavų lengvajai pramonei gausumas. Į šiuos žodžius salė atsako ilgai trunkančiais plojimais. Draugas Malenkovas praneša apie stambias priemones, kurias partija ir vyriausybė pripažino būtinomis įgyvendinti užtikrinant tolesnį spartų žemės ūkio pakilimą ir visų pirma priemones kolūkių ir kolūkiečių suinteresuotumui padidinti vystant atsiliekančias žemės ūkio šakas: gyvulininkystę, bulvių ir daržovių gamybą.

Vyriausybės įvykdytų priemonių išdavoje, sako draugas Malenkovas, šiemet prekybai bus papildomai duota prekių už 32 milijardus rublių be prekių už 312 milijardų rublių, kurios buvo iš pradžių skirtos gyventojams parduoti 1953 metų balandžio—gruodžio mėnesių laikotarpiu.

Pereidamas prie tarptautinės padėties apibūdinimo, draugas Malenkovas pareiškia:

— Tarybinė užsienio politika aiški:

Tarybų Sąjunga nuosekliai ir tvirtai vykdytą taikos išsaugojimo ir stiprinimo politiką, vystys bendradarbiavimą ir reikalingus ryšius su tomis valstybėmis, kurios savo ruožtu siekia to, stiprins broliškos draugystės ir solidarumo saitus su didžiąja kinų tauta, su visomis liaudies demokratijos šalimis.

Draugas Malenkovas pažaukia tuos neįvalgius politikus, kurie, panašiai kaip Hitleris, TSRS siekimą susilpninti tarptautinį įtempimą laiko Tarybų valstybės silpnumo pasireiškimu. Karo šalininkai ilgą laiką guodėsi iliuzija dėl JAV monopolijos atominės bombos gamybos srityje. Tačiau gyvenimas parodė, kad čia buvo giliai klaidyta. Tokia pat klaida yra tų sluoksnių iliuzija apie tai, kad JAV esančios galingesnės ginklo — vandeninės bombos monopolistai. Vyriausybė, pareiškia draugas Malenkovas, laiko reikalingu pranešti Aukščiausiajai Tarybai, kad Jungtinės Valstybės nėra monopolistai ir vandeninės bombos gamyboje.

Šis pareiškimas sukeltą salėje plojimų audrą.

Draugas Malenkovas kalba apie tai, kad Tarybinės vyriausybės užsienio ir vidaus politika atitinka visų TSRS tautų gyvybinius interesus.

Tarybinė liaudis, sako drg. Malenkovas, gali būti tikra, kad Komunistų partija ir vyriausybė nepagailės savo jėgų ir darbų vardan laimingo, aprūpinto ir džiaugsmingo visų tarybinių žmonių gyvenimo, vardan didžiojo tikslo įgyvendinimo — komunistinės visuomenės sukūrimo mūsų šalyje (*audringi, ilgai nenutylantieji plojimai*).

Pirmininkaujantis sako, kad gautas pasiūlymas baigti diskusiją dėl pranešimo apie TSRS Valstybinį biudžetą. Šis pasiūlymas priimamas.

TSRS Finansų ministras A. G. Zverovas baigiamajame žodyje sako, kad Ministrų Taryba apsvarstys deputatų pastabas ir pasiūlymus.

Aukščiausioji Taryba perėina prie TSRS Valstybinio biudžeto 1953 metams, atskaitos apie Valstybinio biudžeto įvykdymą 1951 ir 1952 metais tvirtinimo ir įstatymo dėl TSRS Valstybinio biudžeto 1953 metams priėmimo.

TSRS Valstybinis biudžetas 1953 metams patvirtinamas: pajamos — 544.264.720 tūkstančių rublių, išlaidos — 530.532.048 tūkstančių rublių sumos, pajamoms viršijant išlaidas 13.732.672 tūkstančių rublių.

Po to patvirtinama atskaita apie TSRS Valstybinio biudžeto įvykdymą 1951 ir 1952 metais.

Aukščiausioji Taryba vieningai priima įstatymą dėl TSRS Valstybinio biudžeto 1953 metams ir įstatymą dėl žemės ūkio mokesčio.

Antruoju darbų tvarkos klausimu — TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų patvirtinimas — žodis suteikiamas TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretoriui deputatui N. M. Pegovui.

Aukščiausioji Taryba patvirtina TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakus, priimtus po ketvirtosios sesijos: dėl nusikalstamų anti-valstybinių Berijos veiksmų; dėl TSRS Vidutiniųjų mašinų gamybos ministerijos sudarymo; dėl G. P. Kosiachenkos atleidimo iš TSRS Valstybinio Plano Komiteto pirmininko pareigų; dėl M. Z. Saburovo paskyrimo TSRS Ministrų Tarybos Valstybinio Plano Komiteto pirmininku; dėl G. N. Safonovo atleidimo iš TSRS Generalinio Prokuroro pareigų; dėl R. A. Rudenkos paskyrimo TSRS Generalinio Prokuroru; dėl S. N. Kruglovo paskyrimo TSRS Vidaus reikalų ministru, V. A. Malyševu — TSRS Vidutiniųjų mašinų gamybos ministru, I. I. Nosenko — TSRS Transporto mašinų ir sunkiųjų mašinų gamybos ministru, S. A. Akopovo paskyrimo TSRS Mašinų gamybos ministru.

Priimamas nutarimas dėl N. Z. Danilovo, P. I. Bardinio, F. A. Beliajevo išrinkimo TSRS Aukščiausiojo Teismo nariais.

Po to TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretoriaus deputato N. M. Pegovo pasiūlymu Aukščiausioji Taryba nutaria padaryti pakeitimus TSRS Konstitucijos 126 straipsnio tekste ryšium su TSKP XIX suvažiavime priimtu mūsų partijos pavadinimo pakeitimu.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktoji sesija skelbiama uždaryta. (TASS—ELTA).

Už redaktorių
N. BAJORIUNIENĖ

DĖMESIO!

Vartotojų kooperatyvai superka mėsą ir grūdus iš kolūkių ir kolūkiečių, išpildžiusių valstybines prievolės. Taip pat superkami vaisiai ir daržovės.

Šių produktų supirkimas vyksta visuose kooperatyvuose ir paruošų kontoroje.

Rokiškio RKS paruošų kontora

EKRANAS

„SAULUTĖ“. „Dolerio valdžioje“ VIII. 13 d. 21 val.
„Mano svajonių mergaitė“ VIII. 14—16 d. d. 21 val.